यिता

पिकोतिः, स्त्री, भृत्तायमुन्भितः। इति हेम-चन्द्र: । ३ । ६१ ॥

पिएया, स्त्री, पर्यात स्त्यते रोगहन्त्वात् पर्या पण ह वाबहती स्तुती भड्डन्यानाः तवानीयया इति यः निपातनादत् इत्। पर्योति पठति खामी। इति भरतः॥ च्योतियाती॥ इत्यमरः॥ (च्योतियातीप्रब्देश्या विष्टतिविद्येया॥)

पिल्याकः, पुं, क्री, (पिनशीत । पिष्ल संचुर्णने + "पिनाकादयस।" उया। १। १५। इति च्याकप्रत्ययेन निपातनात् साधु:।) तिल-कल्क:। (अख गुगा: यथा,--

"पिख्याकी खपनी रूजी विष्मी द्षिट्घण:॥" इति वाभटे सचसाने यहेश्याये ॥

यथा, महाभारते। १२।१६०।३६। "नवनीतं यथा दभक्तथा कामीर्थधर्मतः। श्रीय स्तीलं दि पिर्णयाकात् एतं श्रीय उद्धित:॥")

बाख भच्छी दोषो यथा,---"पिएयाकं भच्च यिला तु यो वै सासुपसर्पति। तस्य वे ऋगु सुत्रीगि । प्रायस्त्र सुधीभनम् ॥ उलको इप्रवर्षाण कच्छपसु समास्त्रय:। जायते मानवस्तच मम कस्तपरायणः ॥"

इति वरा इपुराणम्। श्विहा। बाजीकम्। सिक्तकः,। इति मेदिनी ॥ (सरलरस: । अस्य पर्यायो यथा, --"तैनपर्नी द्धित्याखः पिर्याको रत्त श्रीष्ठकः।

वेष्टो रसाइ: श्रीवास: श्रीपिधसरलदवी॥" इति वैद्यकरत्मालायाम्॥)

पितरी, पं. जनकजनियत्री। माता च पिता चेति विग्रहे विकल्पादेकशेषे पितराविति प्राच:। इति भरतः॥ तत्पर्यायः। माता-पितरी २ मातरपितरी ३ तातजनयित्रारी 8। इत्यमर:। २।६।३०॥ (यथा, रधु: ११११ "जगतः पितरी वन्दे पार्वतीपरमेश्वरौ॥")

तयोरभक्या पालने दोषो यथा,-"पिल्मालगुरू चापि भक्ति हीनेन पालयेत्। वाचा च तास्येत्रित्यं खाभिनं कुलटा च या। सा कतन्नीति विखाता पापिनां भारते नरः। विद्वार महाघोरं स च सा च प्रयाति च ।

तच वड़ी वसत्वेव यावचन्द्रदिवाकरो। ततो भवेच्चलीका च जमा सप्त तत: शुचि: ""

इति ब्रश्चवेवर्ते प्रकृतिखक्ते १६ व्यथायः ॥ पिता, [ऋ] पुं, पाति रचत्यपत्यं यः। (पा रच्या + "नप्तर्वष्वपृष्टीत्रपोत्रभात्रनामात्र-मार्वपलदु इत ।" उथां ।२। ६६। इति लच्-प्रत्ययेन निपातनात् साधुः।) उत्पादकः। वाप् इति भाषा। तत्यर्थाय:। तात: २ जनक: ३। इत्यमरः । २।६ २०॥ प्रसविता ४ वप्ता ५ जन-यिता ६ गुर: ७ जन्मद: - जन्य: ६ जनिता १०। रति शब्दरतावली ॥ वीनी १९ वप्रः १२। इति इसचन्द्रः॥ *॥ तस्य मान्यलं लच्याच यथा,—

"मानाः पूच्यस सर्वेभाः सर्वेदां जनको भवेत्।

चाही यस प्रसादिन सर्वान् प्रावित मानवः । जनको जन्मदाता च रच्याच पिता न्याम्। ताती विसीर्धकर्यात् कलया सा प्रनापति:॥" इति त्रस्विवर्ते गरापतिखण्डे ४४ अधाय: ॥ स च गुर:। यथा,--"उपाध्यायः पिता श्रेष्ठी धाता चैव महीपतिः। मातुल: यगुरकाता मावामचपितामची॥ बन्धुर्चेष्ठिपट यस पुंखेते गुरव: स्टूता: ॥" इति कौर्मे उपविभागे ११ अधाय: ॥

(ण्येष्टियार्थे पिल्रश्न्ययोगी यथा, महा-भारते। ६। ५३। ३। "गरुस्य खर्य तुक्ते पिता देवत्रतस्तव ॥") स हि महागुर:। यथा, "महागुरूनाइ विष्णुः। त्रयः पुरुवस्यातिगुर्वो भवन्ति माता पिताचार्यचित ॥" इति शुद्धितत्त्वम् ॥ कामासक्तस्य पितुर्वचनमयाद्यं यथा,-"पितुर्वचो हि मा कार्यीः कामयासक्तचैतसः। चात्मानचाभिविचस तद्धं चित्रयो स्वित ॥"

इत्याचिये श्रीरामं प्रति की श्रक्यावाक्यम् । तस्य पुत्रज्ञतध्यनाध्यमभागितं यथा,-"यः पिता स तु पुत्रीय्यमिति वे वेदिकी श्रुति:। निगदाते पुराणि तु तां ऋगुष्य यथातयम् ॥ न्ययोधस्य सुप्राक्षायाः प्रटास्तासु गता सुवि। प्ररोहातुपपद्यनी मुलक्षं भात्त्वा सुता: ॥ त्रिधानुपपदानी तथाना ते च ताह्याः। तेभ्य चान्ये प्ररोहन्ति ब्रीहिभ्योरिप यथा तथा। एवं पुन्ने: इतो धमास्त्रचाधमास भूपते। पिता संलियते तेन मा च लं संश्रयं कथा: न घ्रामिणां नराणानु वीजनाशी भवेदिह। सर्वाथा ग्रंखते लोके बीजात् पुनः समुच्छ्यः ॥"

इत्यायये पापनाश्रनत्वदानाध्यायः ॥ # ॥ तसिन् जीवति बाझीसिलकनिषधी यथा,-"न बाजी स्तिलकं कुर्यात् यस्य जीवन् पिता

तथा च्येष्ठ: सोदर ख यस्य जीवति स तथा ॥"

इति व्हड्मीपुराखम् ॥ * ॥

उत्पादकापत्रपेश्वया मलदाहिषतुर्गं कतरलं यथा, तन्त्रसारे।

"उत्पादक ब सदाची गरीयान् व सदः पिता। तसामाचीत सततं पितुरप्यधिकं गुरम् ॥" पच पितरी यथा, चामक्ये।

"अन्नदाता भयवाता यस कचा विवादिता। जनियता चोपनेता च पचेते पितर: स्ट्रता: ॥"

सप्त पितरी यथा,— "क्यादातान्नहाता च ज्ञानहाताभयपदः। जन्मदी मलदी च्येष्ठभाता च पितर: स्ट्रता: "" इति असविवर्ते ग्रीक्षणानमाखण्डे ३५ वाधायः॥

एक चिंश्रत्पिलगणा यथा,-"विश्वी विश्वसुगाराध्यो धर्मो धन्यः सुभासनः। भूमिदी भूमिलदुभूति: पितृणां ये गणा नव ॥ क त्याबः कच्यदः कच्यतरः कच्यतराश्रयः।

कल्यता देतुरनघः यङ्मे ते गयाः स्ट्रताः ॥

वरी वरेख्यो वरदो भूतिदः पृष्टिइलचा। विश्वपाता तथा धाता समेते च गणाः स्टताः॥ महान् महाता महितो महिमावानाहावल:। मणाः पच तथेवेते पित्यां पापनाभनाः ॥ सुखदी धनदश्वाची धमादीश्चश्च भूतिदः। पितृणां कथाते चैतत्तथा गणचत्रयम् ॥ एक चिं श्रृपित्मणा येथाप्रमिखलं जात्।

ते मेरव सप्तास्त्यम् दिश्मु च सदा हितम॥" इति गावड़े पिल्लीचं प्र चाधाय: ॥ (पित्यां स्तिपूर्वकं नामसंखादिकधनम्

यथा मार्केख्ये। ६६। १३-8-।

विचिववाच। "नमसीरहं पितृन् श्राह्वे ये वसन्यधिदेवताः। देवैरिप हि तर्थन्ते ये च त्राहि खधीत्तरै: ॥ नमखेरहं पितृन् खर्गे ये तर्थनी महिषिभः। याह्रीमंगोमयेभेका सक्तिस्क्तिमभी श्रुभि: ॥ नमखीर पंपतन सर्गे सिहा: सन्तर्पणना यान्। श्राह्य दिये: चनने रपहारेर रुत्तमे: ॥ नमस्याहं पितृन् भक्ता यार्चन्ते गुद्धकेरिय। तन्त्रयलेन वार्क् क्रिक्ट द्विमात्यनिकी पराम् ॥ नमस्ये । इं पितृक्षत्तें रचं नते सुवि ये यहा। श्राह्य श्रह्मयाभी रलोकप्राप्तिप्रदायिन: । नभस्ये व्हं पितृन् विप्रेर्यंति सुवि ये यहा। बाञ्चिताभीरलाभाय प्राजापत्यप्रदायिन: ॥ नमस्ये हं पितृन् वे वे तप्येन्तं र र एववासिभः। वन्ये: श्राहेर्यता हारे क्तपोनिधृतिकि लिये: ॥ नमखें इं पितृन् विश्वने एक बतचारिमः। ये चंयतासाभा नित्यं समार्थन्ते समाधिभः॥ नमस्येर हं पितृन् याही राजन्यास्तर्पयन्ति यान्। कचरश्रेषेविधवक्कोकचयपलप्रदान्॥ नमस्रो इं पिनृन् वैध्वीर चान्ते सनि वे सदा। खकमाभिरते निर्वं पृष्यघूपात्रवारिभि: ॥ नमस्ये हं पितृन् याहेर्ये यूदेरपि भक्तितः। यन्तर्थनी जगत्वत्र नान्ता खाता: सुकालिन: ॥ नमखीर पितृत् श्राहै: पाताने ये महासुरै:। यन्तर्यन्ते खधाद्वारास्यत्तरसमारे: सदा ॥ नमस्ये हं पितृन आह्वीरर्चन ये रसातते। भोगैर प्रेषेविधिवज्ञागै: कामानभी भुभि: ॥ नमस्रेश्हं पितृन् श्राहै: सर्पें: सन्तर्पितान् सदा। तजीव विधिवकान्त्रभोगसम्पत्समन्विते:॥

पितृत्रमस्ये निवसन्ति साचात् ये देवलोके च तथानारी चै। महीतवे ये च सुरादिपूच्या-स्ते मे प्रतीच्छन्तु मयोपनीतम् ॥ पितन्नमखे परमात्मभूता ये वे विमाने निवसन्ति मूर्ताः। यजन्त यानस्तमसमिनोभि-र्योगीयराः केश्रविस्तिहेत्न् ॥ पितृत्रमस्य दिवि ये च मर्जाः खधासुनः काम्यपनाभिसन्धो। प्रदानप्रकाः सक्विधितानां विमुक्तिदा येश्निभसं इतेषु ॥